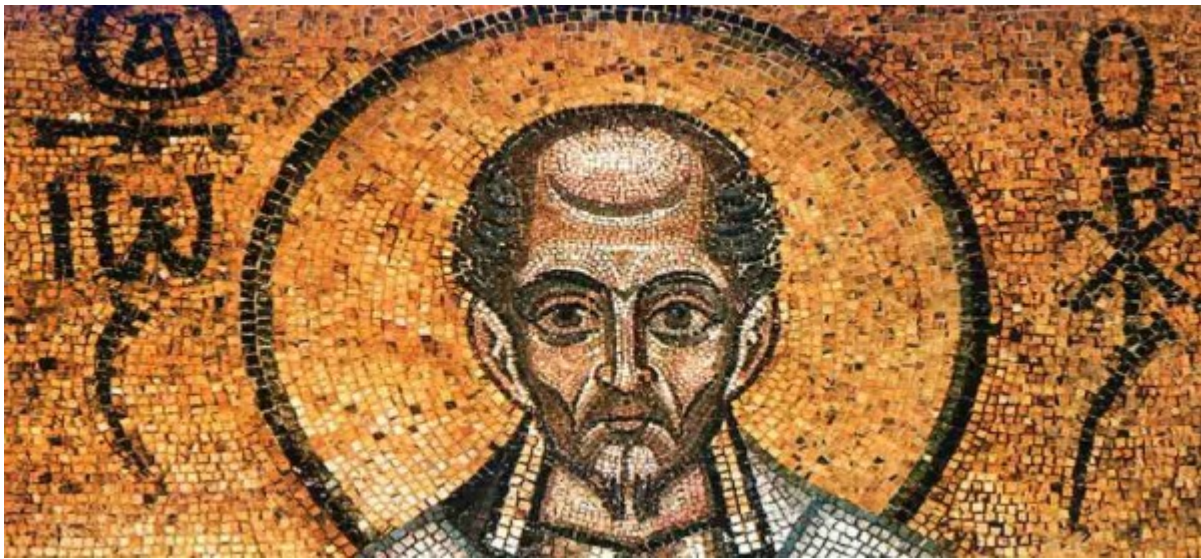

9 Οκτωβρίου 2021

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος, Διδάγματα υπομονής από τις παιδικές του αρρώστιες

/ [Σοφίας Πατερικής Απαύγασμα](#)

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Σε ένα από τα κηρύγματά του ο ιερός Χρυσόστομος θέλοντας να διδάξει τους ακροατές του ότι πρέπει να δέχονται με υπομονή τις αντιξοότητες της ζωής διηγείται τις σοβαρές αρρώστιες που πέρασε ένα παιδί μέχρι την ηλικία των δεκαπέντε ετών.

Το παιδί αυτό ήταν ο ίδιος. Επικρατούσε τότε η συνήθεια να μιλά κανείς για τον εαυτό του σαν να ήταν κάποιο τρίτο πρόσωπο.

«Υπήρχε κάπου κάποιο παιδί, και συνέβηκε κάποτε αυτό να βρίσκεται στον αγρό μαζί με τη μητέρα του, χωρίς να είχε ακόμα κλείσει τα δεκαπέντε χρόνια του· τη στιγμή λοιπόν εκείνη συνέβηκε να φυσήξει φοβερός αέρας και προσβλήθηκαν και οι δύο από πυρετό· καθόσον ήταν φθινόπωρο.

Τότε λοιπόν η μεν μητέρα πρόλαβε να μπει στην πόλη, το δε παιδί, επειδή οι γιατροί έδωσαν εντολή να μείνει εκεί και επειδή ο πυρετός το έκαιγε, άρχισε να κάνει με νερό γαργάρα στο στόμα του, τάχα ασκώντας εγκράτεια, στην πραγματικότητα όμως νομίζοντας ότι θα σβήσει τη φωτιά που το έκαιγε, μη παίρνοντας τίποτε άλλο.

Επειδή λοιπόν ήταν παιδί, από υπέρμετρο πείσμα δεν σταματούσε αυτό που έκανε. Όταν δε έφθασε στην πόλη, δέθηκε η γλώσσα του και ήταν άλαλο για πολύ καιρό, χωρίς να λείει ούτε μια κουβέντα, αλλά διάβαζε μεν και φοιτούσε σε δασκάλους για πολύ χρόνο, άσκοπα όμως και χωρίς να υπάρχει κανένα σημάδι βελτιώσεώς του.

Όλες λοιπόν οι ελπίδες του κόβονταν και η μητέρα του ήταν γεμάτη από ανυπόφορο πόνο· και πολλά επινόησαν οι γιατροί, πολλά άλλα δε και πολλοί άλλοι, κανένας όμως δεν κατόρθωνε να κάνει κάτι, μέχρις ότου ο φιλόδοξος Θεός θεράπευσε το δέσιμο της γλώσσας του, και τότε έδωσε σ' αυτό και πάλι τη δυνατότητα να μιλά και το επανέφερε στην προηγούμενη ευγλωττία και δυνατότητά του.

Διηγήθηκε δε η μητέρα του ότι και όταν ήταν παιδί, πολύ μικρό παιδί, είχε πάθει κάτι στη μύτη του, που το ονομάζουν πολύποδα· και πάλι οι γιατροί είχαν απελπιστεί και η μητέρα του προσευχόταν να πεθάνει, ο δε πατέρας του καταριόταν (διότι συνέβαινε ακόμα να ζει), και πάλι όλα βρισκόνταν σε πολύ δύσκολη κατάσταση.

Αυτό δε αφού έβηξε αμέσως, με το βογγητό που δημιουργήθηκε από την ορμή του αέρα έβγαλε έξω από τη μύτη του το θηρίο εκείνο, και διαλύθηκαν όλα τα κακά.

Αφού σταμάτησε αυτό το κακό, συνέβηκε να τρέχει από τα μάτια του αδιάκοπα ένα υγρό ερεθιστικό και γλοιώδες, που δημιουργούσε τόση πολλή και παχιά τσίμπλα, ώστε να φθάσει να γίνει σαν κάποιο διάφραγμα της κόρης, και το φοβερό είναι ότι το κακό προχωρούσε στο να προξενηθεί τύφλωση, και όλοι έλεγαν ότι αυτό θα συμβεί. Αλλά με τη χάρη του Θεού αμέσως απαλλάχθηκε και από αυτό το πάθος».

Ιωάννου Χρυσοστόμου, Ομιλίες εις τας Πράξεις των Αποστόλων, ΛΗ, ε, ΕΠΕ τ. 16Α.

<https://bit.ly/30eNINf>